

Басс Вікторія Олександрівна,
доцент кафедри поліцейського права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

**ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАКОНУ УКРАЇНИ
«ПРО ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ»
В УМОВАХ ЗДІЙСНЕННЯ РЕФОРМ**

Анотація. У статті проаналізовано положення Закону України від 9.11.2017 року № 2189-VIII «Про житлово-комунальні послуги» в частині повноважень суб'єктів публічної адміністрації в галузі житлових прав громадян, житлово-комунального господарства та благоустрою. Обґрунтовано, що адміністративно-правове забезпечення діяльності суб'єктів публічної адміністрації в галузі житлових прав громадян, житлово-комунального господарства та благоустрою завжди мало важливе значення. Авторкою доведено, що Закон України «Про житлово-комунальні послуги» 2017 р. визначив повноваження Кабінету Міністрів України, міських державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування щодо житлово-комунального господарства, що відповідають вимогам сучасності.

Ключові слова: житлово-комунальні послуги, житлово-комунальне господарство, благоустрій, суб'єкти публічної адміністрації, повноваження.

Summary. The article analyzes the provisions of the Law of Ukraine dated 9.11.2017 № 2189-VIII «On housing and communal services» in part of the power of a subjects of a public administration in the field housing rights of citizens, public utility and improvement of the city or town and home. The author substantiates administrative and legal provision of the activities of the subject of the public administration in the field housing rights of citizens, public utility and improvement of the city or town and home has always been important. The author proves Law of Ukraine «On housing and communal services» in 2017 defined the power of the Cabinet of Ministers of Ukraine, city state administration and local government in relation public utility complying with the modern requirements.

Keywords: housing and communal services, public utility, improvement, subject of the public administration, power.

Адміністративно-правове забезпечення діяльності суб'єктів публічної адміністрації в галузі житлових прав громадян, житлово-комунального господарства та благоустрою завжди мало важливе значення. 9 листопада 2017 р. було прийнято Закон України «Про житлово-комунальні послуги». Так, відповідно до ст. 4 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» 2017 р. до повноважень Кабінету Міністрів України належать: 1) затвердження правил надання

(постачання) комунальних послуг (крім послуг з постачання та розподілу природного газу і з постачання та розподілу електричної енергії) та послуг з управління багатоквартирним будинком; 2) затвердження типових договорів про надання (постачання) комунальних послуг (крім послуг з постачання та розподілу природного газу і з постачання та розподілу електричної енергії) та послуг з управління багатоквартирним будинком; 3) встановлення граничної норми витрат на управління житлом громадян, які відповідно до законодавства мають пільги або користуються субсидією на оплату житлово-комунальних послуг; 4) затвердження порядків формування тарифів на комунальні послуги, що встановлюються органами місцевого самоврядування; 5) встановлення граничної норми витрат на оплату комунальних послуг для громадян, які відповідно до законодавства мають пільги або користуються субсидією на оплату житлово-комунальних послуг; 6) встановлення граничного розміру плати за абонентське обслуговування у розрахунок на одного абонента для комунальних послуг, що надаються споживачам багатоквартирних будинків за індивідуальними договорами; 7) встановлення порядку надання пільг та житлових субсидій населенню в частині забезпечення надання житлових субсидій як частки вартості житлово-комунальних послуг, у тому числі їх виплати у грошовій формі; 8) встановлення порядку перевірки відповідності якості надання комунальних послуг та послуг з управління багатоквартирним будинком параметрам, передбаченим договором про надання відповідних послуг; 9) затвердження порядку здійснення перерахунку вартості комунальної послуги та послуги з управління багатоквартирним будинком за період їх ненадання, надання не в повному обсязі або невідповідної якості; 10) встановлення порядку здійснення професійної атестації управителів за фахом «менеджер (управитель) житлового будинку (групи будинків)» та критеріїв, яким мають відповідати підприємства, установи, організації, що здійснюють професійну атестацію; 11) встановлення порядку здійснення забору проб та проведення їх дослідження щодо послуг з централізованого водопостачання, централізованого постачання гарячої води та послуг з постачання природного газу [2].

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, належать: 1) сприяння створенню виконавцями комунальних послуг та управителями систем управління якістю відповідних послуг на базі національних або міжнародних стандартів; 2) організація і виконання в межах повноважень робіт із стандартизації, метрології та підтвердження

відповідності у сфері житлово-комунальних послуг; 3) здійснення моніторингу стану розрахунків за житлово-комунальні послуги; 4) встановлення методики розподілу між споживачами обсягів спожитих у будівлі комунальних послуг (крім послуг з постачання та розподілу природного газу і з постачання та розподілу електричної енергії, а також послуги з поводження з побутовими відходами) у багатоквартирних будинках та інших будівлях, де налічуються два або більше споживачів; 5) встановлення порядку обслуговування внутрішньобудинкових систем теплопостачання, водопостачання, водовідведення та постачання гарячої води; 6) встановлення порядку відключення споживачів від систем централізованого опалення та постачання гарячої води; 7) встановлення порядку інформування споживачів про намір зміни цін/тарифів на комунальні послуги (крім послуг з постачання та розподілу природного газу і з постачання та розподілу електричної енергії) з обґрунтуванням такої необхідності; 8) встановлення обов'язкового переліку послуг, витрати на які включаються до складу витрат на утримання багатоквартирного будинку та прибудинкової території [4].

До повноважень органів місцевого самоврядування належать: 1) затвердження та виконання місцевих програм у сфері житлово-комунального господарства, участь у розробленні та виконанні відповідних державних і регіональних програм; 2) встановлення цін/тарифів на комунальні послуги відповідно до закону; 3) затвердження норм споживання комунальних послуг; 4) інформування населення відповідно до законодавства про стан виконання місцевих програм у сфері житлово-комунального господарства, а також про відповідність якості житлово-комунальних послуг нормативам, нормам, стандартам та правилам; 5) здійснення моніторингу стану виконання місцевих програм розвитку житлово-комунального господарства; 6) встановлення одиниці виміру обсягу наданих послуг з поводження з побутовими відходами [3].

Таким чином, Закон України «Про житлово-комунальні послуги» 2017 р. визначив повноваження Кабінету Міністрів України, міських державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування щодо житлово-комунального господарства, що відповідають вимогам сучасності.

Список використаних джерел

1. Про врегулювання перевласнення денационалізованих будинків і права забудови від приватних осіб: Постанова Народного комісаріату юстиції і Головного управління комунального господарства УСРР від 15 липня 1931 року. 33 УСРР 1931 р. № 24, ст. 185; 1937 р. № 54, ст. 201.

2. Про житлово-комунальні послуги: Закон України від 9 листоп. 2017 р. № 2189-VIII. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/T172189>.

3. Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на комунальні послуги: Постанова КМУ від 1 черв. 2011 р. № 869. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/kp110869>.

4. Про житлово-комунальні послуги : Закону України від 09.11.2017 № 2189-VIII. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/fn052000>.

5. Як розв'язувати спори, що виникають між членами робітничих житло-будівельних кооперативних товариств і керівними органами цих товариств у зв'язку з розподілом житлової площі: Постанова Народного комісаріату юстиції УСРР від 20 березня 1930 року. ЗЗ УСРР 1930 р. відділ II, № 6, ст. 59.

Думчиков Михайло Олександрович,
асистент кафедри кримінально-правових
дисциплін Навчально-наукового
інституту права СумДУ, кандидат
юридичних наук

КІБЕРЗЛОЧИННІСТЬ ЯК НОВА СВІТОВА КРИМІНАЛЬНА ЗАГРОЗА: РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ

Анотація. Аналізується загрози сучасного суспільства, викликані значним поширенням інформаційних технологій та зміщенням частини злочинів в глобальну інформаційно-телекомунікаційну мережу інтернет. Висвітлюються існуючі і можливі проблеми кіберзлочинів, аналізується та аналізується їх сучасний стан.

Ключові слова: кіберзлочинність, кіберзлочин, інтернет злочин, кібербезпека, кіберзахист.

Summary. It analyzes the threats of modern society caused by the widespread spread of information technologies and the shift of some crimes to the global information and telecommunication network of the Internet. Existing and possible problems of cybercrime are covered, their current state is analyzed and analyzed.

Keywords: cybercrime, cybercrime, cybercrime, cyber security, cyber defense.

Процеси глобалізації інформаційних технологій представляють необхідність можливості для здійснення впливу на окрему особистість і суспільство в цілому. В даний час одним з найбільш пріоритетних напрямків внутрішньої політики всіх розвинених країн є реалізація ефективних заходів, покликаних забезпечити інформаційну безпеку як громадян, так і держави в цілому. В умовах все зростаючого впливу ІТ-індустрії на повсякденне життя, що не припиняється, розширення мережевої аудиторії і проникнення цифрових технологій у нові сфери суспільної взаємодії особливе значення набуває створення з боку